

Posudek vedoucího bakalářské práce na projekt Henriety Šmondřkové.

Základem pro rozpracování do podoby bakalářské práce byla Henrietě studie, jež v našem atelieru zpracovala v předešlém zimním semestru na zadání:

Komunitní centrum Praha-Komořany aneb dům jako vybavení veřejného prostoru:

Komořany jsou čtvrť na pražské periferii, fyzicky znatelně izolovaná, se zanedbaným veřejným prostorem, bez funkčního centra. Úkolem studentů bylo pro centrální veřejné prostranství čtvrti formulovat vizi a koncept "iniciovat" navrženou architekturou - domem, který bude jeho základním vybavením. Vybavením navrženým ke každodennímu používání místní občanskou komunitou. V rámci vhodných funkcí záleželo na posluchači, zda ve svém stavebním programu některé aspekty akcentoval více (sportovní, kulturní, vzdělávací apod.).

Řešené území je prostorem mezi industriálním areálem bývalých strojren a vzájemně se prolínající rezidenční zástavbou rodinných a panelových domů. Lokalita je dnes znatelně zatížena automobilovou dopravou.

V odpovědi na zadání navrhla Henrieta soustavu budov tvořících veřejný prostor, kde důraz není jen na budovách samotných, ale též na prostorách mezi nimi: multifunkční sál pro sportovní i společenské aktivity, který je napojen na přilehlé veřejné prostranství. Budova knihovny taktéž. Budova kavárny taktéž. Všechny tři objekty jsou pak spojeny spolu a tvoří onu soustavu, spíše pavilonový systém jednoho záměru. Jednoduchá a strohá architektura je řešena jako kombinace železobetonového stěnového systému, následně zatepleného, monolitických stropů, což považujeme sice za současné a jaksi samozřejmé řešení, nabízí se však otázka, proč ony monolity nejsou prodané i do architektury vně objektů, když už stojí více peněz než např. obyčejné zdivo. Objekty jsou obloženy trapézovým plechem, architekturu tvoří i velké prosklené plochy. Veřejné prostory jsou zpevněné, z portfolia jsem nevyčetl z čeho přesně, z výkresů usuzuji, že jde o kombinaci betonových dilatovaných ploch a dřevěných teras s určitým náznakem veřejného mobiliáře. Některé věci jsou však naznačené či zkráceně schématicky, tedy je nelze plně a do hloubky posuzovat.

Henrieta se po dobu vícesemestrálního angažmá v našem atelieru projevovala jako svědomitá, kladoucí důraz více na atmosféru, obraz věci, trochu méně už na pragmatickou stavařinu. Architektonicky pracuje však kultivovaně a s citem.

K návrhu:

Urbanismus, koncepta architektonické řešení:

V její studii je předmětné území řešeno centrálně, soustava objektů je prostě položena do pomyslného středu, i zde se projevila Henrietina větší intuice než kalkul. Navrhuje jakýsi svět sám pro sebe, uzavřený mezi objekty samotnými, ano, propojený i s okolím. Důraz je kladen na soustavu víceúrovňových přilehlých veřejných prostor vždy před každým z objektů. Domy mají tu výhodu, že dispozičně je lze použít i pro jiné typologie, navíc stavebně a prostorově jsou jednoduché. To vše s možností propojení s plochou „náměstí“. Plechový obklad navozuje industriální atmosféru.

Stavební/Konstrukční řešení/Detail:

Hlavní železobetonová konstrukce domů založená na patkách, resp. monolitická ŽB stavba s nezávislým systémovým pláštěm z trapézových plechů je pragmatické a v dnešní době pochopitelné řešení, autorka by dům zlevnila, kdyby jej zdíla. Mírně vytýká schématickost některých konstrukcí a výkresů, např. dělení a geometrie oken nejsou podle mého názoru reálné.

Dispozice:

Šatny s hygienickým zázemím a místnosti technologie jsou vždy sdružené, aby vznikla velká plocha použitelná pak pro kavárnu, halu a knihovnu. Jednoduché uspořádání související s celkovým charakterem objektů, dobré pro víceúčelovost využití majitelé či správce objektů samotných.

Průběh práce:

Henrieta pracuje samostatně, komunikuje, věci mění, opravuje, po vzájemné diskusi je vidět vždy pokrok a úpravu k lepšímu. Práci je schopna si sama organizovat, našim doporučením naslouchala, pro věci specializované si našla vhodné partnery či získávala systémové informace z internetu. Doporučoval bych neatraktivně se nechat zaměstnat na stavbě, kde je člověk přímo u zdroje a často překvapivě surově reality. Ta však začínajícího architekta usadí na zem a hlavně výrazně posílí jeho zkušenosti, tím i jeho sebevědomí v jeho vlastní další praxi.

Po věcné a formální obsahové stránce projektu jde o standardní výsledek splňující požadavky na bakalářskou práci kladené.

Doporučujeme práci Henriety k obhajobě a navrhujeme hodnocení „C“. David Kraus, 15.6.2018